

[Larsen-Badse.]

disse Ord, og det forekommer mig ikke, der er fjerneste Skygge af Berettigelse til at sammenligne denne Udtalelse med den Stilling, jeg paa mit Partis Vegne har taget til den Anmærkning paa Finansloven, der her foreslaas.

Det ærede Medlem sagde, at det, man gennem denne Anmærkning giver Roedyrkerne, er en Narresut, men samtidig hævder han altsaa, at det, der sker, er noget ganske forfærdeligt. Det er nu for det første i sig selv en Modsigelse; men dernæst vil jeg gerne sige, at det er det ærede Medlem, der har givet Roedyrkerne en Narresut, for det er jo ham, der har forhandlet med dem, det er ham, der har konciperet deres oprindelige Andragende til Handelsministeriet; i hvert Fald har han bibragt dem den Tro, at han stod bagved. Om denne Tro saa er berettiget, ved jeg ikke, men jeg er i Dag blevet ringet op af en af de Herrer, og har faaet den Meddelelse.

Men naar det er Tilfældet, og det ærede Medlem saa staar her og taler indigneret paa sit Partis og paa Landbrugets Vegne og med dyb Bekymring i sit Sind taler om, hvordan det skal gaa det danske Folk i Fremtiden, hvis denne Anmærkning vedtages, saa maa jeg virkelig fortryde, at jeg i Gaar sagde, at jeg havde ventet, det ærede Medlem havde været en Politiker af lidt større Format.

Holdgaard: Ogsaa jeg skal forsøge at fatte mig ganske kort, men jeg maa dog fremsætte nogle Bemærkninger til de Spørgsmaal, der er rettet til mig. Der er jo ingen Grund for det ærede Medlem Hr. Kyed og mig til at blive ved at drøfte Sagen ret længe, for det ser ikke ud til, at vi kan blive enige.

Med Hensyn til Principperne fra 1926, som det ærede Medlem ogsaa kredsede om i Dag, godtgjorde jeg i Gaar, at da gik vi med til at stille et Beløb til Raadighed som Tilskud, og det er derfor ikke i Strid med de Principper, som foreligger her. Naar derfor det ærede Medlem Hr. Kyed ogsaa i Dag spørger om, hvordan man vil stille sig overfor andre Erhverv, synes det mig mere nærliggende at opfriske, hvordan man har stillet sig til andre Erhverv tidligere, f. Eks. over for Kartoffelmelsfabrikationen.

Paa mit Spørgsmaal om, hvordan det ærede Medlem vilde stille sig til et særligt Lovforslag angaaende det foreliggende Forhold, svarede han, at det kom meget an paa dette Lovforslags Indhold. Det er jo en Indrømmelse af, at *noget* vilde man dog, hvis der forelaa et Lovforslag, men jeg fik ikke

noget at vide om, *hvad* man tænkte sig at ville gaa med til, hvis der forelaa et særligt Lovforslag om at nedsætte den indenlandske Afgift eller at forhøje Tolden paa Raasukker. Jeg har jo hørt, som jeg sagde i Gaar, at der er nogen Stemning derfor indenfor Venstre, men det fik man altsaa ikke noget Svar paa.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at han aldeles ikke, saaledes som jeg havde paa-staaet i Gaar, har løbet ad Ministeriets Bagtrappe, for da han kom ind til Ministeren, sad jeg dér. Hertil vil jeg dog sige, at naar jeg kom med den Bemærkning i Gaar, havde jeg selvfølgelig noget Holdpunkt for den. Forholdet er det, at vi har givet Tilslutning til, at der ydes Kartoffelmelsfabrikken i Brande et Statstilskud paa 7 500 Kr. aarligt i 3 Aar under den Forudsætning, at man det næste Aar skulde sætte Fabrikationen op til 6 000 Sække Mel, og det følgende Aar til 8 000 Sække, og saa var der fra Handelsministeriet afgaaet en Skrivelse til Fabrikken med Meddelelse om, at dette Beløb var stillet til Raadighed, men hvis Betingelserne ikke blev opfyldt, skulde Tilskuddet tilbagebetales.

Og nu antager jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Kyed vil fragaa, at han derefter løb op til Ministeriets Embedsmænd og forlangte, at denne Skrivelse skulde laves om, saa at Fabrikken kunde beholde Tilskuddet, uanset om den opfyldte de Betingelser, Finansudvalget havde stillet, eller ej. Jeg siger ikke dette for at bebrejde det ærede Medlem hans Stilling, for det er ogsaa mit Indtryk, at det var Forudsætningen, men jeg mener dermed at have godtgjort, at han dog i nogen Maade har løbet ad Ministeriets Bagtrappe for at hjælpe denne Erhvervs-virksomhed.

Det ærede Medlem hævder, at derovre skal man tage Verdensmarkedets Pris i Mod-sætning til, hvad Tilfældet er med dem, der dyrker Roer. Men Forholdet er dog i begge Tilfælde det, at Dyrkerne faar en højere Pris for det, de avler; Princippet er det samme.

Jeg er i denne Forbindelse ganske enig med det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmus-sen i, at det maa betrages som en Afvikling, og at Roedyrkerne ikke paa nogen som helst Maade kan opfatte det, som at der skal fort-sættes paa denne Maade. Det er i alt Fald mit Partis Standpunkt, og jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at det bliver udtalt klart og bestemt, at her er ikke Tale om noget fort-løbende, men om et Forsøg paa at bringe dem over de foreliggende Vanskeligheder.

Det ærede Medlem Hr. Kyed svarede